

CENY OGŁOSZEŃ:

Ze wstępu milimetro wy przed tekstem na I-ii I-ii stronie 15 gr o a zy na III-ii 8 groszy, na IV, V, VI-ii 5 groszy. Drobn e ogłoszenia po 3-5 gr. za w ruz. Najmiej 50 groszy. Tłusty m drukiem pasówmja. Zagr ulcane 100 proc. drożej.

W numerach świątecznych i niedzielnych ceny o 25 proc. droższe.

Ze terminowy druk ogłoszeń adm inistracja nie odpowiada.

KaŹda nowa podwyżka obowiązu je wszystkie przyjęte ogłoszenia do zmiany cen bez sprzedanego zawiadomienia.

ISKRA

Diennik polityczny, społeczny i literacki.

Adres dla listów i depesz:
„ISKRA”. Sosnowiec.
Konto czekowe P. K. O. Nr. 61553.
Numerowana wynosi:
zł. 2
Z dozasolesem niestęplenie:
zł. 2,50.
W Zęglebiu po za Sosnowcem, Bę-
gdainem i Dabrową: zł. 2,50.
Z przesyłk pocztową
zł. 2,50.
Zagrancją 4 zł.

Sosnowiec: REDAKCJA: Piłsudskiego 4, Telefon 54. ADMINISTRACJA: Deblńska 1, Tel. 73. — Będzin, Malachowskiego 7. — Dąbrowa, Sobieskiego 8, tel. 73. — Katowice, Stojana 1.

Paulina z Kellerów Seidenmanowa

wdowa po h. p. Hermanie, obywatelu m. Zawiercia
zmarła w Sosnowcu d. 17 września 1924 r., przeżywszy lat 85.
Wyprowadzenie zwlok z domu przy ul. Deblńskiej Nr 7 na cmentarz
odbedzie się d. 19 września o godz. 12 rano, o czem zawiadoma została
w głębokim smutku

RODZINA.

Dr. Mieczysław BENŻEF

Deblńska 7, tel. 123.

Powrócił. 1608-2

Podobne uwagi zastosować
trzeba i do Polski.

Już w dniu 22 stycznia 1917 r., na trzy miesiące przed przystąpieniem do wojny, w przemowie do senatu Wilson nazwał ograniczenie zbrojeń „jedną z podstawowych zasad trwałego pokoju”. Sprawa rozbrojenia stanowała czwarty wśród głoszących 14-tu punktów Wilsona, a całkowity amerykański program ograniczenia zbrojeń został w styczniu 1919 r. wydrukowany i przedłożony konferencji paryskiej o następującym brzmieniu:

„Kontraktując mocarstwa uznają zasadę, że ustanowienie i utrzymanie pokoju będzie wymagało redukcji narodowego uzbrojenia do najniższego punktu zgodnego z bezpieczeństwem domowym i wyegzkwawaniem według akcją międzynarodowych zobowiązań, a delegatom poleca się wygotowanie odrazu planów, jak taka redukcja ma być doprowadzoną do skutku. Plan, w ten sposób wykonany, będzie obowiązującym, ała tylko wtedy gdy jednomyślnie przyjmą go rządy, podpisujące ten pakt.

Jako podstawę do takiej redukcji zbrojeń, wszystkie mocarstwa, podpisujące traktat pokoju, którego ten pakt stanowi część, zgadzają się na zniesienie poboru rekruta i wszystkich innych form przymusowej służby wojskowej, jak również zgadzają się na to, że przyszłe ich wojska, obronne i do mi-

DOM KOMISOWO-HANDLOWY B. KARCEWSKI i S-ka

Sp. z ogr. odpow.

Sosnowiec, Malachowskiego 9, telefon 74.

pelica wszelkie artykuły spożywcze oraz ziemniaki w pakietach wagowanych jak:
żyto, owies, słomę, siano, ziemniaki, i kapuste
po cenach konkurencyjnych. 1507

dzynarodowej akcji przeznaczone składać się będą z milicji ochotniczej, której liczebność i metody ćwiczenia będą oznaczone, po zbadaniu przez ekspertów, osobnymi umowami ze względu na redukcję zbrojeń, o której mowa w poprzednim paragrafie.

Zespół delegatów oznaczy też i podda pod rozwagę obojętnych rządów, jakie wojskowe wekwipowanie i uzbrojenie będzie sprawawielwem i rozumem w stosunku do skali wojna skada wedle programu rozbrojenia i tych zaś granic, skoro zostaną przyjęte, nie będzie wolno przekroczyć bez pozwolenia zespołu delegatów.

Kontraktując mocarstwa zgadzają się dalej na to, że amunicja i inne materiały wojenne nie będą wyrabiane w prywatnych przedsiębiorstwach albo dla prywatnej korzyści i że będzie zupełna i otwarta jawność w sprawach narodowego uzbrojenia i militarnych czynności programów.”

Wilsona popierał Balfour, który 21 stycznia 1919 roku powiedział: „Jeżeli liga narodów ma wejść praktycznie w życie delegaci powinni zdecydować się kopredzą w kwestii rozbrojenia. Liga narodów oczywiście byłaby tylko słabym pozorem, gdy, nie było rozbrojenia.”

Francuzi, włosi, polacy i małe narody nie zgodziły się na zniesienie armji z poboru przymusowego, jedynie na wniosek japońskiego delegata Makino przyjęto zasadę ograniczenia zbrojeń nie do stopnia i dla potrzeb niebezpieczeństwa domowego, lecz niebezpieczeństwa narodowego, co stanowczo ostantwia i modyfikuje pierwotną myśl Wilsona. W tym duchu zamieszczono ośnośne przepisy w traktacie wersalskim. Stanowisko Polski na radzie dziesięciu 29 St. 1919 r. uzasadniał Dmowski, który netylko nie do-

puszczył myśli o ograniczeniu sił zbrojnych Polski, ale dowodził, że Polska znajduje się w wielkiem niebezpieczeństwie przez położenie swoje pomiędzy Niemcami a Rosją i że raczej potrzebuje więcej uzbrojenia, więcej wojska, niż mniej. Ładniebysmy wyglądali, gdyby w 1919 r. zgodzono się na ograniczenie naszej armji—według projektu amerykańskiego, gen. Blissa do 80 tys. żołnierzy!

Konferencja paryska nie zrealizowała anglo- amerykańskich dążeń rozbrojenowych. Pozostała nadzieja, że uczyni to liga narodów. Jednakże idea powszechnej redukcji zbrojeń jakis utrzymuje się na pozycji, pomimo ostrych ataków, ciężkiej walki i mnóstwa powikłań, Tak naprz. Briand swego czasu nie chciał nawet przystąpić do dyskusji nad sprawą przymusowego poboru militarnego, a na ostatniej konferencji genewskiej Herriot, szczerze czy pozornie godził się na dyskusję nad całokształtem zagadnienia.

Istotnie anglicy i amerykańscy, którzy zapewnili sobie bezpieczeństwo, którzy zaopatrzyli się we wszystko i niszcząc flotę niemiecką, zrealizowali odrzuca cele wojny, mogą przeto „czekać i patrzeć”, zlekka są niepokojeni przez militarną potęgę Francji na kontynencie Europy, potęgę, tak silnie i zdaje się skutecznie wspieraną przez przmyczkę polską i francuską. Mając rasowo odrzadę do rekrutacji, usłownie problem rozbrojenowy wysuwają.

Z tych względów problem ten właściwie redukuje się do rozbrojenia Francji i Pol-

Rozbrojenie Francji i Polski.

Sosnowiec, 19 września.

Zagadnienie powszechnego rozbrojenia od pamiętnej daty konferencji paryskiej z 1919 roku niewielkim uległo zmianom z punktu widzenia prawa międzynarodowego (formalnego) i w istocie rzeczy ostatnia, genewska konferencja, — poza podpisami krasomówcami, poza projektem włączenia arbitrażu do ściśle związanych z sobą pojęć rozbrojenia i bezpieczeństwa, oraz poza zręcznym i planowym maskowaniem zapomocą uzrędogodnego optymizmu głęboko tkwiących, świezo po wojnie wyntonionych rozbieżności i przeciwności pomiędzy głównymi mocarstwami, — niewiele nowego przyniosła, narodów zagrożonych netylko nie uspokoiła, ale wszem obawy ich spotęgowala i postawiła przed nimi straszne widmo nowych konfliktów.

Mieczem Brytanji jest jej marynarka. Mieczem Francji jest jej armja.
To też odradu, przy sa-

mem zakładaniu fundamentów pod traktat wersalski, ligę narodów ujawniła się ogromna różnica poglądów anglo-amerykańskich, dążących do ograniczenia armji lądowych i zniesienia przymusowej służby militarnej (o marynarce ani słowa!) i poglądów fran-włoskich, u-patrujących w armji jedyną ostoję swego bezpieczeństwa i bytu. Przy każdej sposobności na konferencji paryskiej Clemenceau takie np. wtrącał uwagi:

„Faktem jest, że przez 4 lata wojny prowincje Francji zostały spustoszone w najokropniejszy sposób...”

Wojna toczyła się w ten sposób, że ani amerykańskie, ani brytyjskie terytorja nie ucierpiały, podczas gdy terytorjum Francji zostało tak zdewastowane, że naprawa wydjaje się prawie niemożliwą... Przemysł francuski był rozryślnie niszczony... Francja straciła 3 miliony ludzi w zabitych i kalekach”.

